

Barnafilmsdagar í Norðurlanda-
húsinum:**Gummi-Tarzan, Otto
og Hodja**

Filmsfelagið hevur nú aftur filmsdagar í Norðurlandahúsinum, hesa ferð fyri børn og barnsligar sálir.

Á skránni eru triggir danskir filmar: Gummi-Tarzan, Otto er nashyrningur og Hodja úr Pjort.

Teir eru gjørdir eftir søgunum hjá danska barnahøvundanum Ole Lund Kirkegaard, sum eisini er væl kendur í Føroyum. Pauli Nielsen hevur umsett fleiri bókur hansara.

Tær triggjar sýningarnar í Norðurlandahúsinum eru almennar. Atgongumerkið kostar 10 kr. fyri børn og 30 fyri vaksan.

Filmsfelagið mælir til, at børn undir skúlaaldri hava onkran vaksan við sær.

11. september kl. 19.00

OTTO NASHYRNINGUR

(Rumle Hammerich 1983 — 90 min.)

Í einum húsum niðri við bryggjuna búgva Topper og vinmaðurin Viggo. Pápi Topper er sjómaður og hevur verið burtur í nógv ár. Topper leingist illa eftir pápanum, meðan Viggo heldur vildi sloppið undan at verið so nógv saman við pápa sinum, ið hevur eitt vertshús í kjallaranum.

Ein dagin finnur Topper ein gandabylant, sum er so leiðis, at tað, tú tekur gerst livandi. Uttan at vita av hesum, tekur hann ein nashyrning á vegg, og knappliga stendur ein risastór nashyrningur inni í stovuni og etur burtur av innbúgvinum. Í húsunum búgva eisini frá Flora, ið dugir sera væl at gera kaffi og vurturin harra Holm, sum fegin vil giftast við henni, men ikki dugir at siga henni tað. Av tí

at nógv fólk koma inn at hyggja at nashyrninginum á aðra hædd, brotnar gólvíð undan teimum, og tey detta all niðurundir til frá Flora, ið júst hevur gjørt kaffi. Harra Löwe, pápi Viggo, verður í øðini og ringir eftir slökkiliðnum, men tá slökkiliðsmenninir koma, blaka teir slangurnar frá sær, tí teir vilja hava kaffi frá frá Flora. Aftur eina ferð brotnar gólvíð, og øll detta niðurundir í vertshúsið hjá harra Löwe, har veitslan heldur fram.

Øll uttan Topper stuttleika sær, tí honum leingist eftir pápa sinum. Um náttina kemur pápin heim, og tá hann dagin eftir ferð viðari, eru topper og nashyrningurin við. Tá Topper veittrar farvæl, blakar hann Viggo gandabylantin.

10. september kl. 19.00

GUMMI-TARZAN

(Søren Kragh-Jacobsen 1981)

Vit hitta 8 ára gamla Ivan á bryggjuni, har hann spælir sær við ein dreka. Hann er á veg í skúla. Tá hann fer um skúlaportir er hann bangin, og tað er ikki uttan orsök. Í skúlagarðinum biða búrkropparnir, sum altíð geva honum buksuvatn. Tí verður Ivan ov seinur, men lærarin ílskast ikki. Trupult er at lesa hjá Ivan, tí stavirnir í bókini dansa fyrri honum; men lærarin er framvegis tolin.

Heima hjá Ivani ruddar mammann, og pápin hvílir seg, tí hann hevur ilt í høvðinum. Ivan er jú vátur og skitin, so pápin verður í øðini. Ein morgunin sigur pápin Ivani um Tarzan, tí hann vil hava Ivan at vera lika so sterkan. Pápin fer tí út at venja við honum í trønum, men Ivan settur og í øðini kallar pápin hann Gummi Tarzan.

Ivan hevur ongur vinir og gongur tí nógv einsamallur niðri á bryggjuni. Har hittir hann kranferan Ola, sum lærir Ivan at koyra krana. Óli hevur heilt aðra fatan av tí at vera rættur drongur, enn pápi Ivan hevur. Óli sigur, at tað er altíð okkurt, tú dugir væl. Tað ræður bert um at finna fram, hvat tað er. Tí fer

Óli at læra Ivan at súkklá, men tíværrí roynir Ivan eisini einsamallur, og hann endar í eini grøv. Lagið á Ivani er ringt, og harafturat gevur pápin honum eina Tarzan mynd og eitt Tarzan ur, sum honum avgjørt ikki dámar. Óli uggar og biður hann seta seg inn í ein gamla konteynara at hugsa seg um. Her sær Ivan fyrri sær, at hann er ovursterkur og vinnur á vinum sinum. Í miðjum skúlagarðinum skrivur hann: »Niður við øllum óargangum«, og hann verður síðani æraður av øllum skúlabørnum.

Tá Ivan hevur føðingardag, bjóðar hann einasta vini sinum — Ola. Føðingardagin fer hann við foreldrum sinum oman á bryggjuna. Tey verða ovfarin, tá tey hitta Óla — tí hann er vaksan. Saman fara tey út í eina litla oyggj á halda føðingardagin. Frá Óla fær Ivan ein dreka, sum tey stuttleika sær við. Tá tey skulu heim aftur, roynir Óli at fáa drekan niður, men hann spælir, at tað eydnast honum ikki, tí má Ivan gera tað. Tí tað er altíð okkurt, tú dugir væl.

fyrí skal Smaragd fáa eina fina song og annars øll onnur ynski uppfyllt.

Í bygdini býr drongurin Hodja. Hann timir illa í skúlanum, tí hann vil uppliva okkurt spennandi. Hodja prátar ofta við gamla El Faza, sum sigur honum, at hann kann uppliva tað, sum er spennandi, um hann rættiliga ynskir tað. Smaragd og Rottan koma til Pjort at hitta El Faza fyrí at lumpa teppið frá honum, men hann fæst ikki at lata tað. Í staðin gevur hann Hodja teppið, tí Hodja hevur tað lyndið, ið kreyst at nýta teppið til

ævintýrferðir út í stóru verð. Meðan Hodja roynir teppið, hyggur Smaragd at, og tað eydnast henni at sleppa við, sjálvur um Hodja helst við vera einsamallur. Tey flúgva til fremmandar býir, men Smaragd vil sleppa aftur til hovuðstaðin, ið eitur Petto. Við at siga seg vera teppisolumann, hevur Rottan fingið fatur á einum teppi hjá El Faza, sum hann heldur vera hitt flúgvandi teppið; sjálvandi eydnast honum ikki at fáa tað á flog.

**Ole Lund
Kirkegaard
— ein barnavin-
sælur rithøvundur**

Í 1970 var eg í Danmark og lærði til skúlabókavørð. Har var ein lærari, sum hevði serligan tokka til barnabókur. Hann hevði størri og aðra vitan um barnabókmentir enn nakar annar, ið eg áður hevði hitt.

Eg spurdi hann, um hann kundi nevna mær ein nýggjan danskan barnabókarithøvundur, sum skaraði framúr, og sum tordi at ganga egnar og nýggjar leiðir.

Ole Lund Kirkegaard svaraði hann uttan himpr.

Tá ið eg so spurdi hann, hvat ið var so serstakt við Ole Lund Kirkegaard, svaraði hann: »Fyrst av øllum, so dugir hann at skriva barnabókur, so tær verða lisnar eins væl av vaksnum sum av børnum — hann skrivur menniskjabókur. Og umframt tað, so er hann altíð í parti við børnum.«

Tá ið eg kom inn aftur í miðbýin í Keypmannahavn tann dagin, fór eg beina leið inn í ein barnabóka-handil og keypti »Lille Virgil« og »Albert«, og so til hús at lesa. Eg lá í kiki og flenti alt kvöldið og kundi sanna, at umframt at vera í parti við børnum, so var Ole Lund Kirkegaard so stuttligur, at tann djúpi alvari, sum lá aftan fyrí alt skemtið, mátti gera teimum flestu mun, sum vóru so heppin, at tey funnu upp á at lesa hann.

Dagin eftir segði eg lærara mínum, at eg ætlaði at fara undir at umseta Albert. Hann fegnaðist um tað, men hann helt eisini, at tað var nógv tillagt, tí Ole Lund Kirkegaard hevði eitt so serstakt skrivningarlag og ein so livandi hugaheim, at hann mátti vera sera torførur at flyta yvir í annað mál. Hann bað meg seta meg í samband við Ole Lund Kirkegaard og gav mær bústað hansara og

telefonnummar.

Eg so gjørdi, og Ole Lund Kirkegaard gav mær tey góðu ráð, at nýta míni egnu børn ella onnur, sum eg kendi væl, til málsligar leiðbeinarar og barometur.

Tað vóru ráðini, ið dugdu, og uttan hesa góðu hjálp høvdu umsetingar mínar av Alberti, Hodja úr Pjort og Gummi Tarzan helst ongantið komið so frægt í lag, at eg hevði troystað mær at givið tær út á føroyskum máli.

Eg veit, at hesar umsetingar hava verið væl fagnaðar av føroyskum børnum, og at mong vaksan hava havt miklan stuttleika at lesa tær.

Eg havi hitt vaksan, sum hava hildið bókurnar verið tað bera fiant, men eg ivist ikki í, at tær hava hjálpt summum vaksnum at seta seg betur inn í tann hugaheim, sum er barnanna, og eg vóni, at summi eisini hava fingið eyguni upp fyrí tí mangan karga, kalda, innantóma og kradduta heimi, sum tey flestu vaksnu um okkara leiðir hava fingið sær sum fyrmynd og stavnald í livinum.

Ole Lund Kirkegaard orkaði ikki at siggja hesa skeivu gongd og kendi seg so maktarleysan í striðnum at venda gongdini, at hann doyði av vónloysi, nøyvan komin um 40 ára aldur.

Men bókurnar liggja eftir hann, og í teimum eigur livið eina bjartari vón, um bert vit duga okkum at vera í parti við tí og við børnum.

Tí er tað ein kærkomin gáva, filmsfelagið gevur okkum, nú filmirnir »Gummi Tarzan«, »Hodja úr Pjort« og »Otto er ein nashyrningur« verða vistir í Norðurlandahúsinum.

Pauli Nielsen